

Věra Joseph A Petr Faktor

Tohle je moje sestřenice s bratrancem z Faktorovy rodiny, která tehdy uprchla do Anglie. Na této fotografii pořízené v Praze v roce 1932 jsou Petrovi dva roky a Věře sedm.

Jsou to děti maminy sestry. Maminka měla jednu sestru. Pocházela původně z pěti dětí, ale tři z nich zemřely během epidemie španělské chřipky v roce 1918 nebo 1919 a zůstala jen maminka a její o pět let starší sestra Marie. I ona přežila válku, a to díky tomu, že se svým manželem Františkem Faktorem utekli v roce 1939 do Anglie. Před válkou chodila Marie do rodinné školy v

Táboře jako maminka. Potom ale nepracovala, byla doma s dětmi. Její manžel byl strojní inženýr. Brali se v roce 1924 a do začátku války žili v Praze na Vinohradech, kde měli nějakou továrnu.

Faktorovi mají dvě děti. Syn se jmenuje Petr, ten je ročník třicet jedna, a dcera je Věra, provdaná Joseph. Ta se narodila v roce dvacet pět. Oba dnes žijí v Anglii, Věra v Sussexu a Petr v Londýně. Teď už jsou oba v důchodu, ale předtím měl Petr se strýčkem Faktorem firmu na foto přístroje. Pracovali i s Japonskem, kam často jezdívali. Ta firma stále existuje, protože ji převzal Petrův syn. Věra měla brzy děti a zůstala s nimi doma. Její manžel, kterému říkáme Joe - to vzniklo z jeho příjmení, Joseph - je inženýr a pracoval v nějaké firmě. Mají spolu tři děti, dva kluky a holku. A čtyři vnoučata. Bratranec má také tři děti, ale vnoučat devět. Kam já se hrabu se svými třemi, na které jsem tak pyšná. Tolik vnoučat, vždyť je to krásné. Já mu to šíleně závidím.

Když Faktorovi odcházeli do Anglie, bylo jejich synovi Petrovi pět let, takže jeho domov už byl tam. Ani po válce neuvažovali o tom, že by se vrátili zpátky. Pokud to šlo, tj. pokud to komouši dovolili, tak jsme se spolu stýkali a dodnes je každou chvíli někdo z nich v Praze. Sestřenice Věra dodneška krásně mluví česky, protože té už bylo deset let, když emigrovali, a tak má základy češtiny z české školy, kdežto bratranec ne. Ten jestli měl kousek první třídy, tak je to moc. Ale u nich doma, jak jsem říkala, se mluvilo výhradně anglicky. Maminčina sestra s manželem také před svými dětmi dlouho tajili, že jsou vlastně Židé. Nevím, proč. Nevím, do jaké míry jsou jejich kamarádi konzervativní, na to jsem se jich nikdy neptala. Navíc ani matčina sestra nijak židovsky nežila.